

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 21 sierpnia 2026 r. bez udziału stron
wniosku SSN Grzegorza Żmija z dnia 21 lipca 2026 r. o wyłączenie go od orzekania
w sprawie o sygn. akt I ZB 5/26
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku SSN Grzegorza Żmija o jego
wyłączenie od orzekania w sprawie o sygn. akt I ZB 5/26.**

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2026 r. SSN Grzegorz Żmij na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. złożył wniosek o wyłączenie go od orzekania w sprawie o sygn. akt I ZB 5/26 w przedmiocie wniosku o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności SSN Tomasza Demendeckiego.

Wnioskujący wskazał, że: *„W mojej ocenie istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do mojej bezstronności w sprawie. Na istnienie okoliczności tego rodzaju wskazał wprost Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyrokach z 16 lipca 2026 r. w sprawie C-748/23 oraz w sprawach połączonych C-96/24, C-103/24 i C-112/24. Trybunał wyjaśnił, że okoliczności te nie dotyczą wewnętrznej bezstronności, lecz związane są z postrzeganiem sędziów. Chodzi o okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego, które dotyczą wszystkich sędziów powołanych w podobnej sytuacji”*.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k., sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Podkreślenia wymaga, iż żądanie sędziego nie jest *stricto* wnioskiem o jego wyłączenie, lecz oświadczeniem o podstawie jego wyłączenia z art. 41 § 1 k.p.k.

W ocenie Sądu Najwyższego, dla możliwości udziału w rozstrzyganiu sprawy o sygn. akt I ZB 5/26 przez SSN Grzegorza Żmija, nie ma znaczenia powołana przez niego treść orzeczenia TSUE z dnia 16 lipca 2026 r., w sprawie C-748/23 oraz w sprawach połączonych C-96/24, C-103/24 i C-112/24. Wskazane orzeczenie nie jest źródłem prawa powszechnego i nie zastępuje ustawy, w tym szczególnej regulacji dotyczącej wyłączenia sędziego z mocy prawa.

Należy podkreślić, że w dniu 3 grudnia 2025 r. Sąd Najwyższy w składzie połączonych Izb: Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych podjął uchwałę, w której wskazano, że Rzeczpospolita Polska nie przekazała organom Unii Europejskiej lub jakiejkolwiek innej organizacji międzynarodowej kompetencji do stanowienia norm regulujących organizację i funkcjonowanie krajowego wymiaru sprawiedliwości, ani do określania zakresu, w którym mogą być one stosowane. Kompetencje te przysługują wyłącznie konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej i nie podlegają przekazaniu na podstawie art. 90 ust. 1 Konstytucji RP, w konsekwencji nie znajduje w tym zakresie zastosowania art. 91 ust. 2 i 3 w zw. z art. 87 Konstytucji RP (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 3 grudnia 2025 r., I NZP 7/25).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]